

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֶּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹמִי רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּו: "סֵפֶר הַזֶּהָר", "זֶהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֶּהָר"

מִנְקֹד

זֶהָר חֲדָשׁ בְּרֵאשִׁית

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פֶּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ז - חלק כ"ה

קונטרס 805

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָא יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלִימָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

54. תשובה רק עם ספר הזוהר

👉 בגימטריא (1686) כמנין 👈

כל עוד הנר דולק אפשר לתקן

[נצל כל רגע ולמד זוהר הקדוש ובכך תתקן את נשמתך ותאיר עיני ישראל].

55. לימוד זוהר

👉 בגימטריא (308) כמנין 👈

ביליונר

[העשיר הגדול ביותר בעולם הוא הלומד זוהר הקדוש].

נחמן בן פייגה

[רבינו הקדוש זצ"ל צוה לכולם ללמוד ולסיים את הזוהר הקדוש בכל שנה].

מסחר

[הסוחר האמיתי לא יבזבז את זמנו, וילמד בזוהר הקדוש ויזכה אחרים ללמוד, ויזכור דברי שלמה המלך במשלי (פרק ג יג-יח) אֲשֶׁרִי אָדָם מַצָּא חֶכְמָה וְאָדָם יִפְּיֵק תְּבוּנָה: כִּי טוֹב סִחָרָה מִסָּחַר כֶּסֶף וּמִחֲרוֹץ תְּבוּאָתָה: יָקָרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חֶפְצִידָא לֹא יִשּׁוּ בָּהּ: אֲרֹךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאוּלָהּ עֶשֶׂר וְכַבֹּד: דְּרָכָהּ דְּרָכֵי נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכֶּיהָ מְאֹשֵׁר].

הצופן הגנטי

[לכל יהודי טמון עמוק בצופן הגנטי לימוד הזוהר].

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר זוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזה (זה חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיך, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אב"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, ששים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי כהונה חלק אר"ח סי' י"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדולתו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם היום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה ה'א – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכ"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמוח לאבינו שבשמים – על כן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקבדך ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כרחי נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוינו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלימודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמן את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשתו) [לרפואות...] [ישועות ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל וארצה ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

56. אני לומד זוהר

👉 בגימטריא (359) כמנין 👈

חג שמח

[אתה רוצה לזכות לחג שמח, תלמד זוהר, ולא ניתנו ימים טובים לישראל אלא כדי שיעסקו בתורה].

אדם נדיב ורחב לב

[מי שהוא נדיב ורחב לב הוא לומד זוהר הקדוש, שמנדב זכויות לאין קץ לעם ישראל, ובזכותו יבוא משיח צדקינו בב"א]

במיטב הארץ

[כתב בספר ראשית חכמה - (שער הקדושה - פרק שביעי יא) "רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו", על הקמים בחצות לילה וממתינים עד היום לקבל חוט של חסד. - הרי מבואר מהמאמרים האלו החיוב המוטל הרי על העוסק בתורה מחצות לילה ואילך לקשר לילה ביום, וכן מבואר עוד שם (זוהר פרשת ויקרא דף כה סוף ע"א) זה לשונו, וכד אתער איילתא קדישא ברוח צפון נחתא וקם ההוא זכאה דקני לה ואתגבר כאריא תקיפא באורייתא עד דאתי צפרא ואזיל בההיא איילתא קדישא לאתחזאה קמי מלכא לקבלא חד חוטא דחסד, עד כאן לשונו.

הרי מבואר יותר בבירור ואמרו וקם ההוא זכאה דקני ליה ביאר מורי ע"ה דבר גדול בדבריו אלו, שצריך שתהיה קימת חצות להתקשר בשכינה כאדם המקנא לאשתו שאינו רוצה שתפרד אהבתה ממנו ואין הנאה אלא מצד האהבה, כן הצדיק מקנא שאינו רוצה שתפרד השכינה ממנו ותעזוב אותו ותפרד אהבתה ממנו, ולכן מרוב האהבה שיש לו בה קם לעשות רצונה לעסוק בתורה שעל ידי עסק התורה הוא זווגה ובלי ספק שמי שיקום לעסוק בתורה בחשק אהבה זו הנזכרת לא יבא לו שינה.

ולזה אמר הרשב"י ע"ה בדבריו ואתגבר כאריא תקיפא עד דאתי צפרא, והקם בחצות הוא דוגמת צדיק העליון לסוד הזווג,

וכן פירשו בזוהר (פרשת אמור דף צ ע"א) על פסוק (תהלים קיא, ה) טרף נתן ליראיו, זה לשונו, מהו טרף נתן ליראיו אלא כי כתיב (משלי לא, יב) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה, מהכא אוליפנא דכל בר נש דלעי

בְּרָא אֱלֹהִים, עִם רֵאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ,
וְזוֹ הִיא הַתּוֹרָה.

רְבִי יְהוּדָה אוֹמֵר, לֹא נִבְרָא אֵלָא
בְּשִׁבְלֵי הַיָּרֵא, שְׁנֵי קִרְיָת רֵאשִׁית,
שְׁנֵי אֲמָר (מְשִׁלִּי א) יִרְאֵת ה' רֵאשִׁית
דַּעַת. וּמִנֵּי לָנוּ שֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא
עַל פִּי הַיָּרֵא? שְׁנֵי אֲמָר (קִהְלֵת ג ד, יג)
וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שְׁנֵי יִרְאוֹ מִלְּפָנָיו.
עָשָׂה אֶת הָעוֹלָם כְּדִי שְׁנֵי יִרְאוֹ
מִלְּפָנָיו, וְעַל פִּי הַיָּרֵא, שֶׁהִיא
רֵאשִׁית, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ.

בְּרֵאשִׁית, רְבִי אֶלְעָזָר פֶּתַח (תַּהֲלִים
קב) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵל ה' בְּצִרְתָּהּ
לִי קִרְיָתִי וְיַעֲנֵנִי. שִׁירִים תֹּאבִים
בְּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִרְיָת
שָׁמַיִם וְאָרֶץ, כְּדִי לְהַלְלוֹ
וּלְשַׁבְּחוֹ, שֶׁהוּא יוֹצֵר הַכֹּל.
הַשָּׁמַיִם אוֹמְרִים שִׁירָה לְפָנָיו,
שְׁנֵי אֲמָר (תַּהֲלִים יט) הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים
כְּבוֹד אֵל, וְהָאָרֶץ אוֹמֶרֶת שִׁירָה,
שְׁנֵי אֲמָר (שִׁם צו ב) שִׁירָה לֵה' כָּל
הָאָרֶץ.

וְעוֹד, שְׁכַל הָעוֹלָם תֹּאבִים
וּשְׁמַחִים לְפָאֵר לְיוֹצְרָם בְּחֻזְתָּם
נִפְלְאוֹתָיו בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְזֶהוּ
בְּרֵאשִׁית. עֵינֵי בָאוֹתִיּוֹת וְתִרְאָה,
שִׁירָה תֹא"ב. כְּלוֹמֵר, תֹּא"ב לֵאמֹר
שִׁירָה עַל נִפְלְאוֹתָיו בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ, אֵיזָה הוּא אוֹתָם הַמַּעֲלוֹת
שֶׁהִיא דוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם
אוֹמֵר. אֵלֹהִים אוֹתָם הַשִּׁירִים שֶׁל
אוֹתָן הַמַּעֲלוֹת, שֶׁהֵם הַשָּׁמַיִם,
שְׁנֵי אֲמָר (עֲמוּס ט) הַבּוֹנֵה בְּשָׁמַיִם
מַעֲלוֹתָיו. וְדוֹד תֹּאב לָהֶם, וְזֶהוּ
אוֹמֵר, וְזֶהוּ שִׁיר תֹּאב.

וְאִמֵּר רְבִי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (אֵיבֹב לז)
בְּרֵן יִחַד כּוֹכְבֵי בָקָר וְיִרְעוּ כָּל
בְּנֵי אֱלֹהִים. מִי הֵם בְּנֵי הָאֱלֹהִים?
אֵלֹהִים הַמִּלֵּאכִים, שֶׁהֵם אוֹמְרִים
שִׁירָה לְפָנָיו יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית כָּל
לֵילָה, כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ מִשְׁמֵרוֹת שֶׁהִיא
הַלֵּילָה, וּבְכָל מִשְׁמֵרָה וּמִשְׁמֵרָה

אֱלֹהִים, עִם רֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ, וְזוֹ הִיא הַתּוֹרָה.

ר' יְהוּדָה אוֹמֵר, לֹא נִבְרָא אֵלָא בְּשִׁבְלֵי הַיָּרֵא,
שְׁנֵי קִרְיָת רֵאשִׁית, שְׁנֵי אֲמָר (שִׁם א י) יִרְאֵת ה'
רֵאשִׁית דַּעַת. וּמִנֵּי לָנוּ שֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא עַל פִּי
הַיָּרֵא, שְׁנֵי אֲמָר (קִהְלֵת ג יד) וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה
שְׁנֵי יִרְאוֹ מִלְּפָנָיו. עָשָׂה אֶת הָעוֹלָם, כְּדִי שְׁנֵי יִרְאוֹ
מִלְּפָנָיו, וְעַל פִּי הַיָּרֵא שֶׁהִיא רֵאשִׁית, בְּרָא
אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.

בְּרֵאשִׁית, רְבִי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (תַּהֲלִים קב א) שִׁיר
הַמַּעֲלוֹת אֵל ה' בְּצִרְתָּהּ לִי קִרְיָתִי
וְיַעֲנֵנִי. שִׁירִים תֹּאבִים בְּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּקִרְיָת שָׁמַיִם וְאָרֶץ, כְּדִי לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ,
שֶׁהוּא יוֹצֵר הַכֹּל. הַשָּׁמַיִם אוֹמְרִים שִׁירָה
לְפָנָיו, שְׁנֵי אֲמָר (שִׁם ט ב) הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד
אֵל, וְהָאָרֶץ אוֹמֶרֶת שִׁירָה, שְׁנֵי אֲמָר (שִׁם צו ב) שִׁירָה
לֵה' כָּל הָאָרֶץ.

וְעוֹד, שְׁכַל הָעוֹלָם תֹּאבִים וּשְׁמַחִים לְפָאֵר
לְיוֹצְרָם, בְּחֻזְתָּם נִפְלְאוֹתָיו בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ, וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית. עֵינֵי בָאוֹתִיּוֹת וְתִרְאָה,
שִׁירָה תֹא"ב. כְּלוֹמֵר, תֹּא"ב לֵאמֹר שִׁירָה, עַל
נִפְלְאוֹתָיו בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, אֵיזָה הוּא אוֹתָם
הַמַּעֲלוֹת שֶׁהִיא דוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם אוֹמֵר.
אֵלֹהִים אוֹתָם הַשִּׁירִים שֶׁל אוֹתָן הַמַּעֲלוֹת,
שֶׁהֵם הַשָּׁמַיִם, שְׁנֵי אֲמָר (עֲמוּס ט ו) הַבּוֹנֵה בְּשָׁמַיִם
מַעֲלוֹתָיו. וְדוֹד תֹּאב לָהֶם, וְזֶהוּ אוֹמֵר, וְזֶהוּ
(דף יא ע"א) שִׁיר תֹּאב.

וְאִמֵּר רְבִי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (אֵיבֹב לז ז) בְּרֵן יִחַד כּוֹכְבֵי
בָקָר וְיִרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מִנֵּי אֵינֵן
בְּנֵי הָאֱלֹהִים. אֵלֹהִים הֵם הַמִּלֵּאכִים, שֶׁהֵם
אוֹמְרִים שִׁירָה לְפָנָיו יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית כָּל לֵילָה,
כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ מִשְׁמֵרוֹת יְהוֹי הַלֵּילָה. וּבְכָל
מִשְׁמֵרָה וּמִשְׁמֵרָה, כָּל כֶּת וְכֶת אוֹמֶרֶת שִׁירָה.

ובמשמרה האחרונה שהיא בסופה, והיא לעת
הבקר, כל הפוככים והמזלות, והמלאכים
הנקראים בני האלהים, הם אומרים שירה,
שנאמר, בְּרֵן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקְרָ וּגו'.

וכֵּן אֶחָד כָּפִי מַעֲלָתוֹ. להורות כי גבוה מעל
גבוה שומר, כי מעלות יש להם אלה
למעלה מאלה, על כן נאמר שיר המעלות,
ממעלות המלאכים שהם אומרים שירה, וזהו
בראשית, שִׁיר תֹּא"ב, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת
השמים ואת הארץ.

רבי חזקיה היה אזיל באורחא, והיה עמיה
ר' יוסי בר חלפתא, קמו למיזל. פתר
פלגות ליליא, עד דהוּוּ אֶזְלִי, אָמַר רַבִּי יוֹסִי
לְרַבִּי חֲזַקְיָה, מַאי עֲבִידְנָא, דְּהָא תַּנְיֵן לְעוֹלָם
יֵצֵא אָדָם בְּכִי טוֹב.

אמר ליה רבי חזקיה, ברייתא היא, תא שמע
סדר נעימות קל גלגלי חיותא, דאינון
משבחין שירתא קדם אלהנא. עד דארכין
אודניה, שמע קל תושבחתא נעימותא, שמע
דהוּוּ אָמְרִי (תהלים ט ח) וְה' לְעוֹלָם יֵשֵׁב וּגו'.

אמר ליה רבי חזקיה, ברי, שמעת כלום. אמר
ליה, קל נעימותא. ומן נעימותא
ותושבחתא מהאי פסוקא דשמעית, כַּעַן
יִדְעָנָא פִּירוּשׁוֹ, דְּכַתִּיב וְה' לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן
לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹ. דְּבָכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא דִּדְיָיִנִי
דִּינִי דִּנְא שְׂכִינְתָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, דְּהוּא
כּוּרְסָא יְקָרִיָּה מִתְתַּקֵּן תַּמָּן, מִשְׁמַע שְׁנָאֵמַר
כוֹנֵן לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹ.

אמר ליה ידעת איזו היא משמרה ממלאכי
השרת אמרי דא. אמר ליה לאו. אמר
ליה, משמרת אותם המלאכים, הנקראים
אלהים היא. דתניא, עֲשֶׂה מִשְׁמְרוֹת
שֶׁל מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת אֵיכָא בְּרַקִּיעָא, וְאִינוּן

כֹּל כַּת וְכַת אוֹמְרַת שִׁירָה.
ובמשמרה האחרונה שהיא
בסופה, והיא לעת הבקר, כל
הפוככים והמזלות, והמלאכים
הנקראים בני האלהים, הם
אומרים שירה, שנאמר בְּרֵן יַחַד
פּוֹכְבֵי בִקְרָ וּגו'.

וכֵּן אֶחָד כָּפִי מַעֲלָתוֹ, להורות
(קהלת ה) כִּי גִבֹּה מֵעַל גִּבֹּה שֹׁמֵר,
כִּי מַעֲלוֹת יֵשׁ לָהֶם אֵלֶּה לְמַעְלָה
מֵאֵלֶּה, עַל כֵּן נֶאֱמַר שִׁיר
לְמַעֲלוֹת, מִמַּעֲלוֹת הַמַּלְאָכִים
שֶׁהֵם אוֹמְרִים שִׁירָה, וְזֶהוּ
בְּרֵאשִׁית, שִׁיר תֹּא"ב, בְּרָא
אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
רבי חזקיה היה הולך בדרך,
והיה עמו רבי יוסי בר חלפתא.
קמו ללכת אחר חצות הלילה.
עד שהיו הולכים, אמר רבי יוסי
לרבי חזקיה, מה עשינו? שהרי
שנינו לעולם יצא אדם בכי טוב.
אמר לו רבי חזקיה: ברייתא היא,
בא ושמע סדר נעימות קול גלגלי
החיות שהם משבחים שירה לפני
אלהינו. עד שהטא אָנוּ, שמע
קול תושבחת נעימות, שמע שהיו
אומרים (תהלים ט ח) וְה' לְעוֹלָם יֵשֵׁב
וּגו'.

אמר לו רבי חזקיה: בני, שמעת
כלום? אמר לו: קול נעימות.
ומהנעימות והתושבחת מהפסוק
הַזֶּה שֶׁשָּׁמַעְתִּי, כַּעַת יִדְעָתִי
פִּירוּשׁוֹ, שְׂכִינְתּוֹ וְה' לְעוֹלָם יֵשֵׁב
כּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹ, שְׂבָכָל שַׁעֲ
וְשַׁעֲתֵי שְׂדֵינִים דִּין, שְׂכִינַת הַקּוּדְשׁ
בְּרִין הוּא, שֶׁהִיא כְּסֵא כְּבוֹדוֹ,
מִתְתַּקֵּן שָׁם, מִמִּשְׁמַע שְׁנָאֵמַר
כּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹ.

אמר לו: ידעת איזו היא משמרה
ממלאכי השרת שאומרים את
זה? אמר לו: לא. אמר לו:
משמרת אותם המלאכים
הנקראים אלהים היא, שלמדנו,
עֲשֶׂה מִשְׁמְרוֹת שֶׁל מַלְאָכֵי

השרת יש ברקיע, והם מתחלקים לשלש משמרות שהוא הלילה. ותדע לך איה, כשישראל מסימים תפלתם בלילה, נושאים שירה אחריהם אותם שנקראים אישים, ואומרים שירה. ומה השירה שאומרים? (שם ח) מה אנוש כי תזכרנו וגו' ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו וגו' ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ. במשמרה השניה נושאים שירה אותם שנקראים מלאכים וחרשמים (שם ט) ואראלים, ומה אומרים? (שם כט) הבו לה' בני אלים.

בפחות הלילה ממש, עד שסתימת משמרה שניה, שאותה השעה שהקדוש ברוך הוא מסתכל בעדן ממש, שגנו לצדיקים לעתיד לבא, פותחים חיות הקדש, ואחריהם שרפים ואופנים וכרובים, ואומרים (שם לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, (שם סח ה) סלוי לרכב בערבות ביה שמו.

בתחילת המשמרת השלישית נושאים שירה אותם שנקראים אלהים, ואומרים (תהלים ט) וה' לעולם יושב וגו'. כשבא הבקר, פותחים השמים ואומרים (שם יט) השמים מספרים כבוד אל וגו'. כוכבי בקר אומרים (שם קמז) מונה מספר לכוכבים וגו', גדול אדונינו ורב פת. אותם המלאכים הנקראים בני אלהים, פותחים ואומרים (שם כט) הבו לה' בני אלים, הבו לה' כבוד ועז.

עד שהיו הלכים, ראו שהקדיר השחר וחרו האור. אמר רבי חזקיה לרבי יוסי: בא ואראה לך שפך היא גאלתן של ישראל. בזמן שתאיר להם השמש של הגאלה, תבא להם צרה אחר צרה, ונקדרות אחר קדרות. עד שהם ביה יאיר עליהם אורו של הקדוש ברוך הוא, שגאמר (הושע

מתחלקין בשלשה משמרות והיו הלילה. ותדע לך האיה, כד ישראל מסימים צלותהו בלילה, נסבין שירתא בתריהו, אינון דנקראים אישים, ואמרי שירתא. ומאי שירתא אמרין. (שם ח) מה אנוש כי תזכרנו וגו' ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו וגו' ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ. במשמרה שניה נסבין שירתא, אינון דנקראים מלאכים וחרשמים ואראלים. ומאי אמרי, (שם כט) הבו לה' בני אלים.

בפחות ליליא ממש, עד דסיים משמרה שניה, דההיא שעתא היא דקודשא בריה הוא מסתכל בעדן ממש, דגניז לצדיקים לעתיד לבוא. פתחי חיות הקדש, ובתריהו שרפים ואופנים וכרובים, ואמרי (שם לא כט) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך (שם סח ה) סולו לרכב בערבות ביה שמו.

בתחילת משמרה תליתאה, נסבין שירתא אינון דנקראים אלהים, ואמרי (שם ט) וה' לעולם יושב וגו'. כד אתי צפרא, פתחי שמיא ואמרי, (שם יט ב) השמים מספרים כבוד אל וגו'. כוכבי בקר אמרי, (שם קמז ד) מונה מספר לכוכבים וגו', גדול אדונינו ורב פת. אותם המלאכים הנקראים בני אלהים פתחי ואמרי, (שם כט א) הבו לה' בני אלים הבו לה' כבוד ועז. עד דהו אזלי, חמו דקדרא שחרא, והדר נהורא. אמר רבי חזקיה לרבי יוסי, תא ואחזי לך דכף היא גאולתן של ישראל. בעידנא דינהר להון שמשא דגאולתא, יתי להון עקא בתר עקא, וקדרותא בתר קדרותא, עד דאינון בה, ינהר עליהו נהורא דקודשא בריה הוא, שגאמר (הושע ו א) כשחר נכון מצאו.

צרה, ונקדרות אחר קדרות. עד שהם ביה יאיר עליהם אורו של הקדוש ברוך הוא, שגאמר (הושע

וּכְתִיב (מלאכי ג כ) וְזָרְחָה לָכֶם יְרָאִי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ
צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכִנְפֶיהָ.

וּבְזִמְנָא הָהוּא מְלַחְמוֹת יִתְעוֹרְרוּ בְּעוֹלָם, גּוֹי
בְּגוֹי, וְעִיר בְּעִיר, וְצָרוֹת רַבּוֹת
יִתְחַדְּשׁוּ עַל שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. עַד שִׁיקְדְּרוּ
פְּנֵיהֶם כְּשׁוֹלֵי קִדְרָה, וְאַחֵר כֵּן יִתְגַּלֶּה עֲלֵיהֶן
גְּאוּלְתָּן מִתּוֹךְ שְׂאֵגַת לַחֲצֵם וְדַחֲקֵם.

וְזִהוּ שְׂאֵמֶר דּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, (תהלים כב
(א) לְמִנְצַח עַל אֵילַת הַשֹּׁחַר. אֵילַת הַשֹּׁחַר,
אֵילַת הַבּוֹקֵר הַזֶּה לִיה לְמִימֶר. אֶלָּא עַל אֵילַת
וְחוֹזֵק דְּשִׁחְרוּתָא דִּישְׂרָאֵל. כְּמָה דְּאַתָּה אָמַר (שם
פח ה) כְּגִבֹּר אֵין אֵיל. בְּהֵיכָל שְׁעָתָא יִזְעָקוּן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, וְיִמְרוּן (שם כב ב) אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי,
מִגּוֹ עֲקָתְהוֹן, לְבֵתֶּר מַה בְּתִיב, (שם ל יב) פִּתְחָתָהּ
שְׁקִי וְתִאָזְרֵנִי שְׁמַחָה.

רַבִּי אוֹמֵר, הַשִּׁיתִּין מִשְׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית
נִבְרָאוּ. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּרָא שֵׁית.
וְזִהוּ בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמֵר, בָּרָא שֵׁית. אֵילוֹ שֶׁל
יֶצְחָק, קוּשְׁטָא הוּא דְּנִבְרָא מִשְׁשֶׁת יָמֵי
בְּרֵאשִׁית. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּרָא שִׁי"ת,
תִּי"ש בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת.

בְּרֵאשִׁית, יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבָּרָא כָּל
הָעוֹלָם, וְהַכִּינוֹ בְּחֻכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבִדְעָת,
וּכְגִנְגֵּן בָּרָא שְׁלֹשָׁה עוֹלָמוֹת, עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
וְעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן, וְעוֹלָם הַתִּיכוֹן. וְנָתַן בְּעוֹלָם
הַתְּחִתּוֹן הַקָּטָן, שְׁלֹשָׁה צוּרוֹת. צוּרַת הַמִּדְבָּרָת,
וְצוּרַת הַצּוּמְחָת, וְצוּרַת הַשְּׂכָלִית.

וְהִדַּע לָךְ, כִּי הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן מִתְקַיֵּים בְּאוֹר,
כְּאֶשֶׁר תִּרְאֶה כִּי הַגּוֹף מִתְקַיֵּים בְּנֶפֶשׁ,
וְהַנֶּפֶשׁ מִתְקַיֵּימָת בְּאוֹר, וְהָאוֹר בְּבוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ. תִּדַּע לָךְ, שֶׁהַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ בָּרָא הָאָדָם,
וּכְרָא אוֹתוֹ בְּצֻלָם וּבְצוּרָה.

וּכְשֶׁחֵר נִכּוֹן מִצָּאוּ, וְכָתוּב (מלאכי
ג) וְזָרְחָה לָכֶם יְרָאִי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ
צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכִנְפֶיהָ.

וּבְאוֹתוֹ הַזֶּמֶן מְלַחְמוֹת יִתְעוֹרְרוּ
כְּעוֹלָם, גּוֹי בְּגוֹי וְעִיר בְּעִיר,
וְצָרוֹת רַבּוֹת יִתְחַדְּשׁוּ עַל
שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיקְדְּרוּ
פְּנֵיהֶם כְּשׁוֹלֵי קִדְרָה, וְאַחֵר כֵּן
יִתְגַּלֶּה עֲלֵיהֶם גְּאוּלְתָּן מִתּוֹךְ
שְׂאֵגַת לַחֲצֵם וְדַחֲקֵם.

וְזִהוּ שְׂאֵמֶר דּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם (תהלים כב) לְמִנְצַח עַל אֵילַת
הַשֹּׁחַר. אֵילַת הַשֹּׁחַר? אֵילַת
הַבּוֹקֵר הַזֶּה לֹא לִמֶּר! אֶלָּא עַל
אֵילַת וְחוֹזֵק הַשִּׁחְרוּתָא שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
כְּמֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם פח) כְּגִבֹּר אֵין אֵיל.
בְּאוֹתָהּ שְׁעָה יִזְעָקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וְיִאמְרוּ אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי,
מִגּוֹ עֲקָתְהוֹן, וְאַחֵר כֵּן מַה כָּתוּב?
(תהלים ל) פִּתְחָתָהּ שְׁקִי וְתִאָזְרֵנִי
שְׁמַחָה.

רַבִּי אוֹמֵר: הַשִּׁיתִּים מִשְׁשֶׁת יָמֵי
בְּרֵאשִׁית נִבְרָאוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בָּרָא שֵׁית. וְזִהוּ בְּרֵאשִׁית,
כְּלוֹמֵר, בָּרָא שֵׁית. אֵילוֹ שֶׁל
יֶצְחָק, אֶמֶת הוּא שֶׁנִּבְרָא מִשְׁשֶׁת
יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בָּרָא שִׁי"ת, תִּי"ש בְּהַפּוֹךְ
אוֹתִיּוֹת.

בְּרֵאשִׁית יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁבָּרָא כָּל הָעוֹלָם, וְהַכִּינוֹ בְּחֻכְמָה
וּבִתְבוּנָה וּבִדְעָת, וּכְגִנְגֵּן בָּרָא ג'
עוֹלָמוֹת: עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְעוֹלָם
הַתְּחִתּוֹן, וְעוֹלָם הַתִּיכוֹן. וְנָתַן
בְּעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן הַקָּטָן שְׁלֹשָׁה
צוּרוֹת: צוּרַת הַמִּדְבָּרָת, וְצוּרַת
הַצּוּמְחָת, וְצוּרַת הַשְּׂכָלִית.

וְהִדַּע לָךְ, כִּי הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן
מִתְקַיֵּים בְּאוֹר, כְּאֶשֶׁר תִּרְאֶה כִּי
הַגּוֹף מִתְקַיֵּים בְּנֶפֶשׁ, וְהַנֶּפֶשׁ
מִתְקַיֵּימָת בְּאוֹר, וְהָאוֹר בְּבוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ. תִּדַּע לָךְ, שֶׁהַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ
בָּרָא הָאָדָם, וּכְרָא אוֹתוֹ בְּצֻלָם
וּבְצוּרָה.

רַבִּי עֲזַרְיָה אוֹמֵר, הַנֶּפֶשׁ מְקוּמָה בָּלֵב, וְהִיא מְנִיעָה לְכָל הַגּוֹף, וְהִיא מוֹנֶחֶת בְּאַמְצַע הַגּוֹף, וּמֵאִירָה לְכָל הַגּוֹף. כֹּאֲשֶׁר נִתֵּן הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֵצֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַגּוֹף מֵתְקִיִּים בְּנֶפֶשׁ, וְהַנֶּפֶשׁ הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֵצֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַגּוֹף מֵתְקִיִּים בְּנֶפֶשׁ, וְהַנֶּפֶשׁ בְּאֵוִיר, וְ

בְּאוֹר, וְהָאוֹר בְּבוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ. וְהַבוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ
סוֹבֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּכחוֹ, שְׁנֵאמַר (ישעיה מו ד)
אֲנִי עָשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא וְאֲנִי אֶסְבֹּל.

כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּכחוֹ, שְׁנֵאמַר (ישעיה
מו) אֲנִי עָשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא וְאֲנִי
אֶסְבֹּל.

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לָמָּה הִזְכִּיר
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִיאַת שָׁמַיִם
וְהָאָרֶץ תַּחֲלָה, וְהֵלֵא כִּסֵּא הַכְּבוֹד
וְהַמְּלָאכִים נִבְרְאוּ תַּחֲלָה? אֵלֵּא,
כְּדִי שְׁלֹא יִהְרַהֵר אָדָם דְּבָרִים
הַסְּתוּמִּים מִהָעֵין וְאֶשֶׁר לֹא גִלָּה
בְּרֹאשׁ.

רַבִּי אוֹמֵר, כְּדִי לְהַרְאוֹת לְאָדָם, שְׂאִינוּ בַּעַל
חֻכְמָה, וְאִינוּ רֹאִי לְגִלּוֹת לוֹ סִתְרֵי תוֹרָה.
דְּאָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֵין מְגַלִּין סִתְרֵי תוֹרָה, אֵלֵּא
לְאָדָם חֻכֵּם, וְקוֹרָא וְשׁוֹנֶה, וְתַלְמוּדוֹ מִתְקַיֵּים
בִּידוֹ, וְהוּא יֵרָא שָׁמַיִם, וּבְקִי בְּכָל דְּבָר. וְאָדָם
שְׂאִינוּ כְּעֵנָן זֶה, וְיִשְׁאֹל עַל הַסְּתָרִים
וְהַנֶּעְלָמִים שְׁלֹמְעֵלָה, אָמַר לוֹ מָה אַתָּה
שׂוֹאֵל, שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה, כִּי בְּרֹאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, תִּדַּע לָךְ שְׁלֹא
גִילָתָה הַתּוֹרָה יוֹתֵר.

רַבִּי אוֹמֵר, כְּדִי לְהַרְאוֹת לְאָדָם
שְׂאִינוּ בַּעַל חֻכְמָה, וְאִינוּ רֹאִי
לְגִלּוֹת לוֹ סִתְרֵי תוֹרָה. שְׁנֵאמַר רַבִּי
יִצְחָק, אֵין מְגַלִּין סִתְרֵי תוֹרָה אֵלֵּא
לְאָדָם חֻכֵּם, וְקוֹרָא וְשׁוֹנֶה,
וְתַלְמוּדוֹ מִתְקַיֵּים בִּידוֹ, וְהוּא יֵרָא
שָׁמַיִם, וּבְקִי בְּכָל דְּבָר. וְאָדָם
שְׂאִינוּ כְּעֵנָן זֶה, וְיִשְׁאֹל עַל
הַסְּתָרִים וְהַנֶּעְלָמִים שְׁלֹמְעֵלָה -
אָמַר לוֹ: מָה אַתָּה שׂוֹאֵל, שָׂא נָא
עֵינֶיךָ וּרְאֵה, כִּי בְּרֹאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
תִּדַּע לָךְ שְׁלֹא גִילָתָה הַתּוֹרָה יוֹתֵר.
וְאִם תֹּאמַר שְׂאִין סִתְרִים בַּתּוֹרָה
- תִּדַּע לָךְ, כִּי עַל כָּל דְּבָר וְדָבָר
יֵשׁ תְּלֵי תְלִים שֶׁל סוּדוֹת וְהִלְכוֹת
וּפְרוּשִׁים, שְׁנֵאמַר (שיר ה) קוֹצוֹתָיו
תִּלְתְּלִים, עַל כָּל קוֹץ וְקוֹץ תְּלֵי
תְלִים. כִּי זֶה שֶׁרָבֵן יוֹחֲנָן בֶּן זְכַאי
הָיָה אוֹמֵר עַל הַפְּסוּקָה הַזֶּה (בראשית
ל"ו) וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בַּת
מִטְרָד בַּת מִי זֶהָ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת, וְלֹא רָצָה לְגַלּוֹת
אוֹתָם אֵלֵּא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרֵף
וּלְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן הוֹרְקָנוֹס
תַּלְמִידָיו, שֶׁהָיוּ עוֹסְקִים בְּמַעֲשֵׂה
מִרְכָּבָה עֲמוּ.

וְאִם תֹּאמַר שְׂאִין סִתְרִים בַּתּוֹרָה, תִּדַּע לָךְ כִּי
עַל כָּל דְּבָר וְדָבָר יֵשׁ תְּלֵי תְלִים שֶׁל סוּדוֹת
וְהִלְכוֹת וּפְרוּשִׁים, שְׁנֵאמַר (שיר השירים ה יא)
קוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים, עַל כָּל קוֹץ וְקוֹץ תְּלֵי תְלִים.
כִּי הָא דְּרַבֵּן יוֹחֲנָן בֶּן זְכַאי, הָיָה אָמַר עַל הָאִי
פְּסוּקָא, (בראשית לו לט) וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בַּת
מִטְרָד בַּת מִי זֶהָ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הִלְכוֹת
פְּסוּקוֹת, וְלֹא רָצָה לְגַלּוֹת אוֹתָם אֵלֵּא לְרַ'
אֶלְעָזָר בֶּן עֲרֵף, וּלְרַ' אֶלְעָזָר בֶּן הוֹרְקָנוֹס
תַּלְמִידָיו, דִּהְיוּ עֹסְקִי בְּמַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה עֲמוּ.

אָמַר רַבִּי, בֹּא וּרְאֵה מָה כְּתוּב
בְּשִׁלְמָה, וְיִדְבֹּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
מִשְׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאַלְף. עַל
כָּל דְּבָר וְדָבָר הָיָה אוֹמֵר בּוֹ אֲלֵף
וְחֲמִשָּׁה טַעְמִים. וּמָה שְׁלְמָה,
שֶׁהָיָה עֶבֶד שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, הָיָה אוֹמֵר עַל כָּל דְּבָר וְדָבָר

אָמַר רַבִּי, בֹּא וּרְאֵה מָה כְּתוּב בְּשִׁלְמָה, (מ"א ה)
וְיִדְבֹּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשְׁל וַיְהִי שִׁירוֹ
חֲמִשָּׁה וְאַלְף. עַל כָּל דְּבָר וְדָבָר הָיָה אוֹמֵר בּוֹ
אֲלֵף וְחֲמִשָּׁה טַעְמִים. וּמָה שְׁלְמָה, שֶׁהָיָה עֶבֶד
שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיָה אוֹמֵר עַל כָּל דְּבָר

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנות הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי שיתקנים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזרפירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלכנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וקראונו יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידי התקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנת עזנו במהרה ביימנו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', בימים ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלוקי אבותי שזכיתי ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עילאה, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע בייעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה דידן, ה' בדרך נחמנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכניתה לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמו הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת).

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על כן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במיוחד בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עין פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אפילו אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, וצ"ע פלא יוצץ).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר לימודים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזוהר הנשמה... ובימים שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמיוחד ביום הקדוש יום השבת שאין ערוך להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לקמי ותמותו ע"ה (ועין קב הישר) והנה שזכרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועין פלא יוצץ ערך כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמנ) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמנ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבַע וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ)

הַשְׁבֵּכָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרִי אִישׁ יָרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמֵּרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחֹס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וַיַּחֹס וַיַּחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֲהֵלוֹ לַחַזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיַּצְרוֹר
בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְׁבֵּכָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִּל מִי וּמִצָּא, וְרַחֵם מִפְּנִינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר חָחַן וְהִכָּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִּתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וַיִּתְּלֹוּהָ בְּשַׁעְרִים
מַעֲשִׂיהָ: הַמֵּרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחֹס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יַחֹס וַיַּחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחתתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום בברומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוני בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהשיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדד ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלונית בת פלוני) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדד ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

יהי השער זה' צדיקים יבואו בו
לכבוד התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי

ספר

מאורות הזהר

המנקד

בו יבאר גדל החיוב ללמוד וללמוד
הזהר הקדוש והתקונים והקמת האמת שיחבר
התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

שבו גלה סודות נפלאים אשר בתורתו ושמותיו
הקדושים בהם העולם קנים
ועל ידי זה תמלא הארץ דעה את השם באמונה

❖ בזהר דא יפקון מן גלותא ברחמי ❖

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק